

میهن فدا محشور

پارلمان جهادی وزیران مجاهد را رد کرد

مردم چشم براه نیروهای مترقی و دموکرات هستند

پیش از به قدرت رسیدن مجاهدین (۱۳۷۱ خورشیدی) پیش بینی داهیانه یی از جانب رهبری جمهوری افغانستان صورت گرفته و پیوسته بر آن تاکید می شد که گروپهای باهم دشمن مجاهدین هرگز توانایی اداره کشور را نداشته و نه خواهند داشت، و اگر دعوت شوند که از پشاور به کابل آمده قدرت را تسلیم شوند در طول راه یکدیگر را محو و نابود خواهند کرد. اولین نماد کینه توزی بین المجاهدین جنگ ویرانگر تابستان سال ۱۳۷۱ بود که طی آن کابل آباد و زیبا به ویرانه تبدیل شد و بیشتر از شصت هزار انسان بیگناه و امید وار به زندگی، در راکت پرنیها و جنگهای قدرت طلبی، جانهای شان را از دست دادند که این رخداد خونبار، مهر تاییدی بود مبنی به دقیق بودن آن پیشبینی.

دوام و ژرف شدن دشمنیهای بین المجاهدین را امروزه هر انسان این وطن ناظر و شاهد است. ولی جریان رای دهی پارلمان به کابینه یی پیشنهادی ر ییس جمهورنه تنها از دوام آن نفاق خبر میدهد بلکه **نتایج این رای دهی به روشنی نمایانگردست رد مردم افغانستان به سینه نه تنها مجاهدین که همه نیرو های واپس گرا، متحجر و تاریخ زده میباشد.**

نتایج رأی دهی دوازدهم جدی ۱۳۸۸ خورشیدی (دوم جنوری سال ۲۰۱۰ ترسایبی (نشان میدهد: آن نماینده گانی که مجاهد حرفه یی نبوده و (به روی زمانه) و از روی مجبورت سر تایید به مجاهدین حرفه یی شور میدادند، اینک که پرسش منافع وطن و مردم مطرح است و شکل رأی دهی هم سری میباشد، اکثریت شان به وزرای تکنو کرات و غیر مجاهد رأی دادند. اسمعیل خانیکه خود را پیشوا و امیر و قاید میگوید و با آن سر

پوش نیمه چهل تار و نیمه دستار و جان پوش کفن مانند و آن انور الحق احدی که مجاهد نما و داماد مجاهد است، هرگز انتظار این نتایج نبودند.

مجاهدین را علاوه از آنکه قدرت طلبی، انحصار طلبی و خود خواهی از هم پاشیده است اختلافات اتنیکی، زبانی، مذهبی و محلی نیز علت های انشایی دیگر این نفاق و پاشیدگی میباشد. از همان سبب، در پارلمانی که بالاتر از نود در صد آن را مجاهدین تشکیل میدهد، وزیر مجاهد نمیتواند که پنجاویک در صد آرا را بدست بیاورد. همین حقیقت ملموس و روشن، یکی از علت های عمده بی ناکامی دولت کرزی را که در معامله گری و متکی بر مجاهدین است، نیز تشکیل میدهد. این ناکامی تا زمانیکه یک دولت سیکولار و تکنوکراتی که اتکایش مردم باشد، به میان نیاید ادامه خواهد داشت.

واقعیت این است که مردم شریف کشور از کنشهای ضد مردمی و ضد وطنی مجاهدین به ستوه رسیده و چشم براه نیروهای مترقی، دموکرات، وطنپرست و خدمتگذار مردم هستند، که سوگمندان این نیروها که با لقوه به فراوانی وجود دارند، ولی با الفعل نسبت تشمت و پراگنده گی و نفاق، یکدست و متحد نبوده و این خواست بر حق مردم را تا به حال برآورده نتوانسته اند. ولی این نیروها باید بدانند که اگر هرچه زودتر نجنبند و دست به کار نشوند باز دیر خواهد شد. نی تنها دیر خواهد شد بل که تا ریخ و مردم همان طوریکه بر مجاهد و مجاهد نما قضاوت کردند قضاوت همانند بر اینها نیز خواهند کرد. بدون یک فرهنگ والا و روشفکرانه، توأم با گذشت و هوشیاری و دوری از خود خواهیهای بی نتیجه و بی ثمر، نمیتوان با هم کنار آمد و به این هدف والا یعنی جلب اعتماد مردم رسید.

این را مردم از فرزندان چیز فهم، روشن فکر و فرزانه بی شان میخواهند و این خواست، حق بر حق شان است.